

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 210

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 martie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
		ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
7.	— Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea anexei la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 122/2011 pentru aprobarea scoaterii din rezerva de stat, sub formă de împrumut, a unor cantități de combustibili pentru unii operatori economici	2		
231.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2012 pentru Societatea Națională a Lignitului „Oltenia” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri	3–7		
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
7.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei pentru aprobarea Normei tehnice privind proiectarea, execuția, operarea, întreținerea și repararea stațiilor de depozitare și distribuție a gazelor naturale comprimate utilizate drept combustibil pentru vehicule	8		
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
		1.108.	— Ordin al ministrului mediului și pădurilor privind modificarea lit. c) a art. 3 din Metodologia de acordare a compensației pentru pierderea de venit corespunzătoare suprafețelor efectiv ocupate cu perdele forestiere de protecție înființate pe terenurile agricole, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 649/2008	8
		ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE		
			Decizia nr. 1 din 16 ianuarie 2012	9–15
			ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE	
			Cuantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2011, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Asociația Comunitatea Rușilor Lipoveni din România	15
			Cuantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2011, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Asociația Partida Romilor „Pro-Europa”	15–16

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

**privind modificarea și completarea anexei la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 122/2011
pentru aprobarea scoaterii din rezerva de stat, sub formă de împrumut,
a unor cantități de combustibili pentru unii operatori economici**

Datorită condițiilor meteorologice nefavorabile, județul Mehedinți aflându-se sub cod galben/portocaliu de ninsori/viscol, temperaturile fiind permanent mult sub 0°C începând cu ultima decadă a lunii ianuarie și întrucât, conform prognozelor Administrației Naționale de Meteorologie, acestea nu se vor ameliora până în ultima decadă a lunii martie, nu a fost și nu este posibilă, în continuare, furnizarea de cărbune nici din carierele Societății Naționale a Lignitului Oltenia, nici din microcarierele particulare. În aceste condiții stocul de cărbune energetic al Regiei Autonome pentru Activități Nucleare scade în fiecare zi, ceea ce determină fie oprirea instalațiilor, fie apelarea la consumul din stocul Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale.

Ținând cont că Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A. se află în imposibilitatea de a realiza transportul pe cale ferată conform contractului de transport încheiat cu Regia Autonomă pentru Activități Nucleare, întrucât neadoptarea în regim de urgență a acestui act normativ ar pune în pericol funcționarea sigură și stabilă a Sistemului electroenergetic național și ar avea drept consecință crearea unor probleme sociale, datorită limitării imediate a producției de energie electrică și termică,

având în vedere că necesitatea asigurării agentului termic către populația municipiului Drobeta-Turnu Severin pentru perioada friguroasă, a furnizării de energie electrică în Sistemul electroenergetic național, precum și a furnizării de abur tehnologic pentru funcționarea Sucursalei ROMAG-PROD constituie o situație extraordinară și vizează interesul general și imediat, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 122/2011 pentru aprobarea scoaterii din rezerva de stat, sub formă de împrumut, a unor cantități de combustibili pentru unii operatori economici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 29 decembrie 2011, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După numărul curent 17 se introduce un nou număr curent, numărul curent 18, cu următorul cuprins:

„18. Regia Autonomă pentru Activități Nucleare	150.000	2.000,000”

2. Rândul „Total” se modifică și va avea următorul cuprins:

„TOTAL:	1.330.000,000	139.024,194”

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Lucian Nicolae Bode

p. Ministrul administrației și internelor,

Mihai Capră,

secretar de stat

Președintele Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și
Probleme Speciale,

Adrian Gurău

Ministrul finanțelor publice,

Bogdan Alexandru Drăgoi

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2012 pentru Societatea Națională a Lignitului
„Oltenia” — S.A., aflată sub autoritatea
Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri**

Având în vedere prevederile art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 6 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 203/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2012 pentru Societatea Națională a Lignitului „Oltenia” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Nivelul cheltuielilor totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli, precum și nivelul cheltuielilor în structură reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate, cu aprobarea prealabilă a Guvernului, la propunerea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice, prin promovarea unei hotărâri de rectificare a bugetului de venituri și cheltuieli.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor totale aprobate, Societatea Națională a Lignitului „Oltenia” — S.A. poate efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

PRIM-MINISTRU

MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:

Ministrul economiei, comerțului și mediului
de afaceri,

Lucian Nicolae Bode

p. Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Nicolae Ivășchescu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Bogdan Alexandru Drăgoi

București, 27 martie 2012.

Nr. 231.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI
Societatea Națională a Lignitului „Oltenia” — S.A., Târgu Jiu

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
PE ANUL 2012**

– mii lei –

		INDICATORI	Nr. rd.	2011 Preliminat / Realizat	BVC 2012
	1	2	3	4	5
I.		VENITURI TOTALE (Rd.2+Rd.10+Rd.15)	1	1.165.874	1.035.020
	1	Venituri din exploatare, din care:	2	1.165.814	1.035.020
	a)	din producția vândută	3	1.012.748	940.026
	b)	din vânzarea mărfurilor	4	2.828	4.723
	c)	din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5		
	c1	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	6		
	c2	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	7		
	d)	producția de imobilizări	8	37.263	24.716
	e)	alte venituri din exploatare	9	112.975	65.555
		- venituri conform OUG 95/2002	9a		
	2	Venituri financiare, din care:	10	60	
	a)	din imobilizări financiare	11	60	
	b)	din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12		
	c)	din dobânzi	13		
	d)	alte venituri financiare	14		
	3	Venituri extraordinare	15		
II		CHELTUIELI TOTALE (rd.17+48+51)	16	1.134.409	1.023.817
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	17	1.131.663	1.018.627
	a)	cheltuieli materiale	18	119.237	78.561
	b)	alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	19	127.567	132.743
	c)	cheltuieli privind mărfurile	20	2.724	4.063
	d)	cheltuieli cu personalul, din care:	21	482.375	473.858
	d1	ch. cu salariile (Rd.22=Rd.94+Rd.95)	22	301.944	297.324
	d2	cheltuieli cu asigurările și protecția socială și alte obligații legale, din care:	23	99.955	97.063
		ch. privind contribuția la asigurări sociale	24	75.916	73.800
		ch. privind contribuția la asigurări pt.somaj	25	1.533	1.515
		ch privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	26	16.042	15.770
		ch. privind contribuțiile la fondurile speciale aferente fondului de salarii	27	6.464	5.978
	d3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	80.476	79.471
		d3.1) ch. sociale prevazute prin art.21 Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care:	29	6.039	5.946
		- tichete de creșă, cf. Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	30		

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

	INDICATORI	Nr. rd.	2011 Preliminat / Realizat	BVC 2012
1	2	3	4	5
	- tichete cadou pentru cheltuieli sociale potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	31	5.186	4.686
	d3.2) tichete de masă	32		
	d3.3) tichete de vacanță	33		
	d3.4)alte drepturi de personal conform prevederilor legale	33a	74.437	73.525
e)	ch. cu plățile compensatorii cf. CCM aferente disponibilizărilor potrivit programelor de disponibilizări	34	29.276	
f)	ch. cu drepturile salariale cuvenite în baza unor hotărâri judecătorești	35		
g)	ch. cu amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale	36	73.625	77.811
h)	ch. cu prestațiile externe	37	159.866	137.710
i)	alte cheltuieli de exploatare, din care:	38	136.993	113.881
	i1) contract de mandat	39	80	161
	i2) ch. de protocol, din care:	40		55
	- tichete cadou potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	41		
	i3) ch. de reclamă și publicitate, din care:	42		55
	tichete cadou ptr. cheltuieli de reclamă și publicitate, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	43		
	tichete cadou ptr. campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	44		
	i4) ch. cu sponsorizarea	45		
	i5) ch. cu taxa pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	46	3.046	3.072
	i6) ch. cu redevența pentru concesionarea bunurilor	47	37.911	55.333
	i7) cheltuieli aferente programelor din fonduri structurale	47a		
	i8) cheltuieli conform OUG 95/2002 si/ sau cheltuieli somaj tehnic	47b		
	i9) cheltuieli aferente restructurarii, privatizarii, administrator special,etc.	47c		1.500
	i10) cheltuieli cu majorari si penalitati	47d	45.906	12.512
2	Cheltuieli financiare, din care:	48	2.746	5.190
	a) cheltuieli privind dobânzile	49	2.745	5.190
	b) alte cheltuieli financiare	50	1	
3	Cheltuieli extraordinare	51		
III	REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	52	31.465	11.203
IV	IMPOZIT PE PROFIT	53	5.034	1.792
V	PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	54	26.431	9.411
1	Rezerve legale	55		

		INDICATORI	Nr. rd.	2011 Preliminat / Realizat	BVC 2012
1	2	3	4	5	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	56		
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	57	26.431	9.411
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	58		
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	59		
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la rd.55, 56, 57, 58 și 59.	60		
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	61		
	8	Minimim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	62		
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-8 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	63		
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	64		
VII		CHELTUIELI DIN FONDURI EUROPENE din care:	65		
	a)	cheltuieli materiale	66		
	b)	cheltuieli salarile	67		
	c)	cheltuieli privind prestari servicii	68		
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	69		
	e)	alte cheltuieli	70		
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	71	98.584	77.811
	1	Surse proprii	72	73.146	77.811
	2	Alocații de la buget	73		
	3	Credite bancare	74		
	a)	- interne	75		
	b)	- externe	76		
	4	Fonduri europene	77		
	5	Alte surse	78	25.438	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	79	98.584	77.811

		INDICATORI	Nr. rd.	2011 Preliminat / Realizat	BVC 2012
	1	2	3	4	5
	1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	80		
	2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	81		
	a)	interne	82		
	b)	externe	83		
X		REZERVE, din care:	84		
	1	Rezerve legale	85		
XI	2	Rezerve statutare	86		
	3	Alte rezerve	87		
XII		DATE DE FUNDAMENTARE	88		
	1	Venituri totale	89	1.165.874	1.035.020
	2	Cheltuieli aferente veniturilor totale	90	1.134.409	1.023.817
	3	Nr. prognozat de personal la finele anului	91	7.875	7.840
	4	Nr.mediu de salariați total	92	8.105	7.840
	5	Cheltuieli de natura salariala (a+b+c), din care:	93	323.672	317.948
	a)	fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă	94	301.920	297.304
	b)	alte cheltuieli cu personalul	95	20	20
	c)	alte bonificatii si bonusuri in bani si/sau natura	96	21.732	20.624
	6 a)	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) (Rd.94/Rd.92)/12*1000	97	3.104	3.160
	b)	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoana) influentat de bonificatiile si bonusurile in lei si sau natura (Rd.93/Rd.92)/12*1000	98	3.328	3.380
	7	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri curente (lei/persoană)(Rd.89/92)	99	144	132
	8	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (lei/persoană)(Rd.89/92 x ICP)	100		
	9	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (to/om/post)	101	7,60	7,88
	10	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/venituri totale)x1000 =(Rd.16/rd.1)x1000	102	973	989
	11	Plăți restante	103		
	a)	prețuri curente	104	6.570	
	b)	prețuri comparabile	105	6.793	
	12	Creanțe restante	106		
	a)	prețuri curente	107	120.884	110.000
	b)	prețuri comparabile	108	124.994	110.000

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Normei tehnice privind proiectarea, execuția, operarea, întreținerea și repararea stațiilor de depozitare și distribuție a gazelor naturale comprimate utilizate drept combustibil pentru vehicule

Având în vedere prevederile art. 8 alin. (1) lit. d) din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare, în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.428/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, cu completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Norma tehnică privind proiectarea, execuția, operarea, întreținerea și repararea stațiilor de depozitare și distribuție a gazelor naturale comprimate utilizate drept combustibil pentru vehicule, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Norma tehnică prevăzută la art. 1 a fost aprobată cu respectarea prevederilor Directivei 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților

Europene (JOCE), seria L, nr. 204 din 21 iulie 1998, transpusă în legislația națională prin Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 aprilie 2012.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Iulius Dan Plaveti

București, 24 februarie 2012.

Nr. 7.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind modificarea lit. c) a art. 3 din Metodologia de acordare a compensației pentru pierderea de venit corespunzătoare suprafețelor efectiv ocupate cu perdele forestiere de protecție înființate pe terenurile agricole, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 649/2008

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 184.963 din 21 martie 2012 al Direcției păduri și dezvoltare forestieră, în temeiul prevederilor art. 101 alin. (2) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 15 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.635/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului și pădurilor emite următorul ordin:

Art. I. — Litera c) a articolului 3 din Metodologia de acordare a compensației pentru pierderea de venit corespunzătoare suprafețelor efectiv ocupate cu perdele forestiere de protecție înființate pe terenurile agricole, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 649/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 11 noiembrie 2008, se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) copia documentației cadastrale pentru suprafața efectiv ocupată cu perdeaua forestieră de protecție sau adeverință eliberată de primăria pe raza căreia se realizează perdeaua forestieră pentru suprafața efectiv ocupată de aceasta;”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și pădurilor,
László Borbély

București, 23 martie 2012.

Nr. 1.108.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 1**din 16 ianuarie 2012**

Dosar nr. 25/2011

Livia Doina Stanciu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele Secției I civile
Corina Michaela Jîjîie	— președintele Secției penale
Gabriela Victoria Bîrsan	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adrian Bordea	— președintele Secției a II-a civile
Minodora Carmen Ianoși	— judecător la Secția I civilă
Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția I civilă
Romanița Vrânceanu	— judecător la Secția I civilă
Cristina Luzescu	— judecător la Secția I civilă
Georgeta Carmen Negriță	— judecător la Secția I civilă, judecător-raportor
Raluca Moglan	— judecător la Secția I civilă
Florentina Preda Popescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal, judecător-raportor
Gheorghita Luțac	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Niculae Măniuguțiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emanuel Albu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Mariana Cârstocea	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Aurelia Motea	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Carmen Popescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Elena Cârcei	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Pistol	— judecător la Secția penală
Săndel Lucian Macavei	— judecător la Secția penală

Legea nr. 71/2011, precum și ale art. 27² alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința completului este prezidată de doamna judecător Livia Doina Stanciu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror Antonia Eleonora Constantin, procuror șef adjunct al Secției judiciare — Serviciul judiciar civil.

La ședința de judecată participă doamna Niculina Vrâncuț, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27³ din Regulamentul de organizare și funcționare administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție vizând aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2010 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010, în procedura de executare silită a titlurilor executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, arătând că la dosarul cauzei a fost depusă o completare a raportului, respectiv a punctului de vedere distinct, întocmită de către judecătorul-raportor din cadrul Secției a II-a civile.

Înalta Curte a constatat că nu sunt de examinat chestiuni prealabile și a acordat cuvântul reprezentantului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru susținerea recursului în interesul legii.

Doamna procuror Antonia Eleonora Constantin, reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a solicitat, în esență, admiterea recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii, în sensul de a se stabili că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 trebuie aplicate tuturor procedurilor de executare a titlurilor devenite executorii și care aparțin sferei sale de reglementare, neputând fi înlăturate efectele acestui act normativ, în condițiile în care prin decizii ale Curții Constituționale s-a constatat compatibilitatea sa cu prevederile Convenției europene a drepturilor omului și libertăților fundamentale.

Președintele completului de judecată, doamna judecător Livia Doina Stanciu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

Completul competent să judece recursul în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 25/2011 este legal constituit, conform dispozițiilor art. 330⁶ alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, modificat și completat prin Legea nr. 202/2010 și prin

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Problema de drept ce a generat practica neunitară.**Calificarea obiectului recursului în interesul legii. Admisibilitate**

Din cuprinsul sesizării procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se constată că obiectul recursului în interesul legii, astfel cum a fost formulat, privește: „aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2010 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010, în procedura de executare silită a titlurilor executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar”.

Însă, coroborând acest petit al sesizării cu motivele prezentate în susținerea recursului în interesul legii, reiese că problema de drept divergent soluționată de instanțele judecătorești prin hotărâri irevocabile a fost generată de lipsa unui punct de vedere unitar asupra aplicării dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 71/2009 în cauzele având un obiect ce implică incidența acestor texte (conestații la executare formulate împotriva actelor de executare ori împotriva refuzului executorilor judecătorești de a începe executarea silită, cereri de validare a poprii etc.) și statuarea diferită asupra compatibilității acestor norme cu principiile conținute în art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului și art. 1 din Primul Protocol adițional, astfel cum aceste principii au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Ca atare, aceste formulări diferite în ceea ce privește obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu prezentul recurs în interesul legii reclamă un demers de calificare în sarcina completului investit cu soluționarea lui, în condițiile art. 330⁶ din Codul de procedură civilă, text introdus prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea proceselor.

Potrivit dispozițiilor art. 329 din Codul de procedură civilă: „Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.”

Față de conținutul normei reiese fără echivoc că scopul soluționării unui recurs în interesul legii este acela de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii în cazul soluționării divergente a unor probleme de drept de către instanțele judecătorești prin hotărâri irevocabile.

Uneori această practică divergentă a instanțelor poate fi generată și de un raționament juridic ce conduce la înlăturarea normei interne, pe baza priorității și aplicării directe a Convenției europene a drepturilor omului și a jurisprudenței Curții de la Strasbourg, în baza art. 11 alin. (2) și art. 20 alin. (2) din Constituția României, republicată, cum este cazul și în prezentul recurs în interesul legii.

În cea din urmă situație, în mod evident, norma națională fiind înlăturată de la aplicare, ea nici nu poate fi interpretată diferit — cu referire la conținutul său intrinsec, astfel că, în acest caz, practica neunitară nu este generată de aplicarea normei interne, în sensul său restrictiv — act normativ adoptat de Parlament ori de Executiv în domeniul rezervat legii, dar delegat Guvernului —, ci decurge din aplicarea directă de către judecătorul cauzei la o speță concretă a dreptului intern în

accepțiunea sa extensivă, constituțională, în sensul descris de prevederile art. 11 alin. (2) din Constituția României, republicată, care dispun: „Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.”

În plus, atât timp cât aplicarea aceleiași norme interne (atât în interpretarea restrictivă, cât și în cea extensivă) produce efectul identic al generării unei practici neunitare, practică neunitară ce trebuie reglată prin mecanismul recursului în interesul legii, atunci când sunt îndeplinite celelalte dispoziții prevăzute de art. 329 și următoarele din Codul de procedură civilă (se reflectă în conținutul unor hotărâri judecătorești irevocabile, deci intrate în circuitul civil, hotărâri judecătorești ce sunt pronunțate de instanțe diferite la nivelul țării sau de mai mult de o curte de apel), se impune acceptarea posibilității de soluționare a recursului în interesul legii și în cazul în care practica neunitară a apărut ca efect al aplicării directe într-o cauză concretă a unei reglementări internaționale, deci a dreptului intern în accepțiunea sa constituțională, luând în considerare efectul înlăturării legii naționale, în soluționarea aceleiași probleme de drept.

În consecință, se constată că obiectul prezentului recurs în interesul legii îl reprezintă lipsa unui punct de vedere unitar asupra aplicării dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2010 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010, în cauzele având un obiect ce implică incidența acestor texte (pe de o parte) și înlăturarea acestor norme, în cazul constatării incompatibilității lor cu dispozițiile Convenției europene a drepturilor omului și cu jurisprudența Curții de la Strasbourg (pe de altă parte).

II. Examenul jurisprudențial

În urma verificării jurisprudenței la nivelul întregii țări s-a constatat că, atât în soluționarea contestațiilor la executare formulate fie de instituțiile bugetare împotriva actelor de executare, fie de creditorii împotriva refuzului executorilor de a începe executarea silită, cât și în cererile de validare a poprii pentru executarea titlurilor executorii prevăzute de art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, instanțele nu au un punct de vedere unitar asupra aplicării sau a neaplicării dispozițiilor legale menționate, statuând diferit în privința compatibilității acestor norme cu principiile conținute în art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului și în art. 1 din Primul Protocol adițional, astfel cum aceste principii au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

III. Soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești

III.1. Într-o primă orientare a practicii, unele instanțe, în soluționarea cauzelor ce implicau incidența dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, au făcut aplicarea acestor texte fie fără a analiza compatibilitatea lor cu dispozițiile art. 6 alin. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, fie constatând compatibilitatea acestora cu normele convenționale menționate.

Și în acest din urmă caz, constatarea concordanței dintre legea internă și Convenție a fost realizată, potrivit considerentelor hotărârilor judecătorești analizate, în unele situații prin preluarea concluziei Curții Constituționale cu privire la acest aspect din deciziile prin care excepția de neconstituționalitate a acestor norme a fost respinsă, iar în celelalte cazuri pe baza analizei proprii a instanței investite cu soluționarea cauzei, cu ignorarea implicită sau explicită a raționamentului Curții Constituționale.

S-a apreciat că prevederile menționate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, cu modificările și completările

ulterioare, consacră un impediment legal, de ordine publică, pentru declanșarea sau continuarea executării silite.

Totodată, s-a reținut că prin adoptarea și aplicarea acestui act normativ nu se neagă existența și întinderea drepturilor constatate prin hotărâri judecătorești irevocabile și nici nu se refuză punerea în executare a acestora, ci doar se stabilește o modalitate de executare, justificată de apărarea stabilității economice a statului.

Măsurile instituite păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite (executarea eșalonată a plăților stabilite prin hotărâri judecătorești) și scopul urmărit (asigurarea stabilității economice a statului) și au un caracter pozitiv, deoarece Guvernul recunoaște obligația de plată în sarcina autorității statale și efectuarea plăților în modalitatea stabilită.

În același timp, s-a constatat și faptul că, prin deciziile nr. 188 din 2 martie 2010 și nr. 206 din 4 martie 2010, Curtea Constituțională a stabilit constituționalitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, în totalitate, iar în considerentele acestor decizii au fost analizate prevederile ordonanței prin raportare și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța de contencios constituțional statuând asupra proporționalității măsurilor dispuse prin această ordonanță de urgență.

În plus, s-a considerat că cele statuate de instanța de contencios constituțional li se impun instanțelor de drept comun cu forță obligatorie, de la data publicării deciziei Curții, care nu poate fi ignorată, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituția României, republicată.

În motivarea unor hotărâri judecătorești pronunțate în cadrul acestei orientări jurisprudențiale s-a arătat că însăși Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat anumite perioade de prelungire a procedurii de executare ca fiind justificate, în considerare a unor condiții de excepție.

III.2. Într-o altă orientare jurisprudențială, instanțele, dimpotrivă, au concluzionat în sensul incompatibilității normelor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 cu dispozițiile art. 6 alin. (1) din Convenție și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, consecința fiind aceea a aplicării prioritare a dispozițiilor convenționale și a înlăturării incidenței art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009.

În cadrul acestui punct de vedere, concluziile contrare ale Curții Constituționale au fost înlăturate (de asemenea, implicit ori explicit), în toate situațiile instanțele considerându-se competente să statueze asupra acestui aspect.

S-a apreciat că, atât timp cât creditorii dețin titluri executorii, conștând în hotărâri judecătorești definitive, investite cu formulă executorie, debitorul nu poate amâna ori întârzia executarea prin adoptarea, la inițiativa sa, a unor acte normative prin care să fie amânată executarea acestora.

Pe de altă parte, debitorul obligației — minister, de regulă — face parte din puterea executivă, având la îndemână inițiativa legislativă și, ca atare, posibilitatea de a iniția în orice situație acte normative prin care să paralizeze efectele unei hotărâri judecătorești irevocabile, ceea ce contravine principiilor unui stat de drept, egalității părților în fața legii și dreptului la un proces echitabil.

Astfel, creditorul este plasat în situația de a nu mai putea declanșa sau continua executarea silite și nici de a putea cere sancționarea în vreun fel a debitorului în cazul neexecutării tranșelor stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009.

Prin neexecutarea creanței stabilite pe cale judiciară se aduce atingere dreptului creditorului la un proces echitabil, recunoscut prin art. 6 din Convenția europeană a drepturilor

omului, care, potrivit jurisprudenței Curții de la Strasbourg, cuprinde și executarea hotărârii judecătorești, indiferent de instanța care o pronunță, deoarece, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă să rămână fără efect în detrimentul unei părți, dreptul de acces la justiție ar fi iluzoriu (cauzele *Șandor contra României*, *Immobiliare Saffi împotriva Italiei*, *Săcăleanu împotriva României* etc.).

Totodată, s-a reținut că neexecutarea datorată unor dificultăți financiare ar putea justifica întârzierea în punerea în executare a unei hotărâri judecătorești, fără a se aduce atingere substanței dreptului, deoarece, tot în jurisprudența sa, Curtea a reținut că statul și instituțiile sale nu pot invoca lipsa fondurilor ca motiv de neexecutare a hotărârilor prin care s-au stabilit creanțe împotriva lor (*Katsyuk contra Ucrainei*, *Popov contra Moldovei*, *Shmalko contra Ucrainei*, *AMAT — G LTD și Mebaghishvili contra Georgiei*).

S-a mai reținut și argumentul Curții Europene a Drepturilor Omului, în sensul că nu este oportun a i se pretinde unei persoane care, în urma unei proceduri judiciare, a obținut o creanță împotriva statului să recurgă la procedura de executare silită pentru a obține satisfacție, iar statul nu poate să refuze, să omită sau să întârzie într-un mod nerezonabil executarea unor hotărâri judecătorești prin care a fost obligat la plata unor sume de bani, lipsa fondurilor nefiind considerată un motiv justificat pentru întârziere.

În același timp, instanțele care au dat eficiență acestui punct de vedere au considerat că, întrucât creditorul deține un titlu executoriu împotriva debitorului, are un „bun” în sensul Convenției, astfel încât măsurile instituite prin art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, cu modificările și completările ulterioare, contravin și dispozițiilor art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția europeană a drepturilor omului.

Ca atare, s-a concluzionat că statul român nu poate impune limitări ale executării silite și nu poate institui norme care să ducă la amânarea realizării unei creanțe stabilite împotriva sa și în favoarea unei persoane, întrucât aceasta reprezintă o ingerință în dreptul la respectarea bunurilor, în sensul Convenției, incompatibilă cu prevederile acesteia.

Drept urmare, constatându-se că există contradicție între prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, cu modificările și completările ulterioare, și dispozițiile art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, precum și ale art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție, în temeiul art. 20 alin. (2) din Constituția României, republicată, au dat prevalență dispozițiilor convenționale în soluționarea litigiilor cu care au fost investite.

IV. Opinia procurorului general

Procurorul general a susținut, în esență, că stabilirea unor reguli speciale de executare a titlurilor executorii, precum și a unui caz de suspendare legală obligatorie a procedurii executării silite, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 și ordonanțele care au modificat-o, nu aduce atingere substanței înseși a dreptului, în sensul că se recunosc obligațiile de plată stabilite în sarcina autorităților statale, care se obligă la plata eșalonată a titlurilor executorii.

În acest context, s-a arătat că modalitățile de executare astfel reglementate au fost impuse de situația de excepție generată, pe de o parte, de proporția deosebit de semnificativă a creanțelor acumulate pe această cale împotriva statului și, pe de altă parte, de rațiunile de stabilitate economică a statului român în actualul context de acută criză economică națională și internațională.

Din aceste considerente, s-a apreciat că măsura în discuție urmărește un scop legitim și se justifică în mod obiectiv și rezonabil, sens în care controlul de convenționalitate a

prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 relevă concordanța acestor dispoziții cu necesitatea respectării garanțiilor dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, consacrat de art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, ale dreptului la nediscriminare, reglementat de art. 14 din Convenție și ale dreptului de proprietate, consacrat de art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenție, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În susținerea opiniei exprimate, s-a invocat și jurisprudența constantă a Curții Constituționale, care a efectuat un examen de compatibilitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 și, ulterior, a prevederilor Legii nr. 230/2011 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar și, implicit, un examen de proporționalitate a măsurii instituite cu scopul urmărit, concluzionând în sensul existenței unui asemenea raport și al conformității lor cu garanțiile art. 6, art. 14 din Convenție și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

V. Raportul asupra recursului în interesul legii

Prin raportul întocmit s-a considerat că instanțele care, investite fiind cu soluționarea unor cereri ce implică incidența dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2010 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010, au analizat nemijlocit compatibilitatea acestor norme cu dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția europeană a drepturilor omului și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, sunt cele care au dat o dezlegare corectă acestor pricini, în funcție de rezultatul acestei analize.

Prin urmare, aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2010 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010, este condiționată de constatarea de către instanțele judecătorești a compatibilității acestor norme cu dispozițiile Convenției Europene a Drepturilor Omului și cu jurisprudența Curții de la Strasbourg.

Această analiză de compatibilitate a dispozițiilor din legea națională cu prevederile Convenției europene a drepturilor omului și cu jurisprudența contenciosului european nu poate primi însă o dezlegare pe calea unui recurs în interesul legii, fiind exclusiv o chestiune de aplicare a legii, care implică exercițiul atributului instanțelor judecătorești de apreciere, în raport cu circumstanțele concrete ale fiecărei cauze.

VI. Înalta Curte

Anterior examinării altor aspecte, se impun câteva precizări privind evoluția legislativă ulterioară momentului declarării prezentului recurs în interesul legii.

Astfel, prin Legea nr. 196 din 7 noiembrie 2011 a fost respinsă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113 din 8 decembrie 2010 privind modificarea alin. 1 al art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 pentru modificarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.

Legea nr. 196/2011 a fost promulgată prin Decretul nr. 792 din 7 noiembrie 2011, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 795 din 9 noiembrie 2011.

Această manifestare în procesul legislativ este lipsită de orice relevanță, față de concomitența dezbaterii sale cu cea a legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 71/2009 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2010 modificând Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010, care, la rândul ei, modifica Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, inițial, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2010; cea din urmă ordonanță de urgență a Guvernului a fost respinsă prin Legea nr. 228/2011).

Astfel, prin Legea nr. 230 din 5 decembrie 2011, promulgată prin Decretul nr. 895 din 2 decembrie 2011, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 8 decembrie 2011, a fost aprobată cu modificări Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009.

Împotriva legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, un grup de 139 de deputați a formulat o obiecție de neconstituționalitate, invocând critici de neconstituționalitate atât extrinseci, cât și intrinseci.

Prin Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, cu majoritate de voturi, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 sunt constituționale.

Această soluție este în acord cu propria jurisprudență a instanței de contencios constituțional, care a respins în mod constant excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, jurisprudență exprimată în deciziile nr. 188, 190, 206, 712, 713, 714, 766, 823, 877, 1107, 1109, 1151, 1171 din anul 2010, precum și în deciziile nr. 353, 356, 432, 452, 620, 712, 746, 1.042 din anul 2011.

Incidența deciziilor Curții Constituționale și a considerentelor acestora cu privire la chestiunea de convenționalitate ce reprezintă o problemă de drept intermediară care se cere a fi dezlegată prin acest recurs în interesul legii

În raport cu dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituția României, republicată, precum și cu jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 1 din 4 ianuarie 1995 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 11 aprilie 1995), Înalta Curte are în vedere faptul că atât dispozitivul, cât și considerentele deciziilor Curții Constituționale sunt general obligatorii și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept deopotrivă, în cazul deciziilor prin care se constată neconstituționalitatea unor norme, dar și în ipoteza celor prin care se resping obiecții sau excepții de neconstituționalitate; de altfel, concluzia este identică valabilă și în ce privește forța obligatorie a considerentelor unei decizii pronunțate în interesul legii, fie de admitere, fie de respingere a sesizării Înaltei Curți, sens în care sunt și dispozițiile art. 3307 alin. 3 din Codul procedurii civile.

O lege care este contrară Constituției nu poate subzista în ordinea juridică internă. Potrivit doctrinei, autoritatea absolută a lucrului judecat în această materie înseamnă că decizia organului de control al constituționalității produce efecte asupra legii înseși, întrucât trăsătura specifică a controlului de constituționalitate este aceea că reprezintă un control obiectiv, contenciosul constituțional fiind un contencios al normelor.

Având în vedere faptul că, prin Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, prin care s-a soluționat obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, instanța constituțională a realizat o verificare a prevederilor respective atât din punctul de vedere al compatibilității cu Legea fundamentală (în raport cu criticile formulate), cât și sub aspectul compatibilității cu Convenția europeană a drepturilor omului, Înalta Curte, raportat la limitele sesizării Curții Constituționale, consideră că instanța constituțională statuează asupra aptitudinii normei juridice de a respecta *in abstracto* dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, fără a putea stabili efectele acelei norme pentru fiecare individ sau subiect de drept în parte, atât timp cât acesta este atributul exclusiv al instanțelor judecătorești ce soluționează litigii între destinatari precis determinați ai normei respective, instanțele fiind singurele în măsură să cuantifice *in concreto* efectele aplicării normei la situația de fapt a speței.

Este de precizat că nimic nu se opune ca însăși Curtea Constituțională să participe la asigurarea eficienței mecanismului convențional (sens în care trebuie menționată Cauza *Dumitru Popescu împotriva României* din 26 aprilie 2007, paragrafele 99—104), dar aceasta nu înseamnă că odată ce a procedat astfel instanțele sunt degrevate de a evalua ele însele efectele concrete ale unei norme juridice (confirmate ca fiind constituționale) asupra părților cauzelor pe care le soluționează, părți care invocă încălcări ale drepturilor lor fundamentale prevăzute și garantate de Convenția europeană a drepturilor omului.

Pe de altă parte, Înalta Curte reține că în sistemul de drept românesc nu există nicio prevedere legală expresă care să atribuie Curții Constituționale exclusivitatea unui control de convenționalitate, după cum nimic nu validează punctul de vedere potrivit căruia, odată ce Curtea Constituțională a confirmat aptitudinea abstractă a unei legi de a fi compatibilă cu Convenția, instanțele de drept comun nu ar mai fi îndreptățite să analizeze nemijlocit convenționalitatea acelei norme și a efectelor ei concrete asupra părților cauzei din litigiile cu care sunt sesizate, în raport cu circumstanțele fiecărei spețe.

În consecință, față de cele anterior expuse, Înalta Curte reține că deciziile și considerentele deciziilor Curții Constituționale sunt obligatorii în ceea ce privește constatările conformității sau neconformității atât cu Constituția, cât și cu Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Însă, dacă instanța de contencios constituțional a constatat convenționalitatea unei legi sau norme, o atare constatare este una în abstract (dat fiind caracterul de control obiectiv al legii exercitat de Curtea Constituțională), iar aceasta nu împiedică instanțele de drept comun să evalueze în concret, în fiecare cauză în parte, în raport cu datele fiecărei spețe, dacă aplicarea aceleiași norme nu antrenează pentru reclamant consecințe incompatibile cu Convenția, protocoalele ei adiționale sau cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În același sens, Înalta Curte are în vedere considerentele Deciziei nr. 1.344 din 9 decembrie 2008 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 22 decembrie 2008, prin care s-a reținut că: „de altfel, instanțelor judecătorești le revine sarcina de aplicare directă a legislației comunitare, atunci când legislația națională este în contradicție cu aceasta”.

Deși considerentele respective vizează preeminența dreptului comunitar, raționamentul este aplicabil *mutatis mutandis* și în materia drepturilor fundamentale ale omului, în considerarea dispozițiilor art. 20 alin. (2) din Constituția României, republicată, care prevăd aplicarea prioritara a reglementărilor internaționale, în cazul în care există neconcordanțe între acestea și legile interne.

Având în vedere aceste circumstanțieri, constatările anterioare nu contravin nici jurisprudenței recente a Înaltei Curți de Casație și Justiție în materia recursurilor în interesul legii, în considerentele căreia s-a reținut forța obligatorie a deciziilor Curții Constituționale și a considerentelor pe care se sprijină (Decizia nr. 3 din 4 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 19 mai 2011, Decizia nr. 12 din 19 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 789 din 7 noiembrie 2011; pe de altă parte, în

același sens cu cele deja expuse s-a apreciat și în cuprinsul Deciziei nr. 29 din 12 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 27 decembrie 2011).

În ceea ce privește soluționarea diferită a problemei de drept supuse examinării în cauză, Înalta Curte constată că aceasta are următoarele două surse:

1. neanalizarea de către instanțe a compatibilității normelor prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, cu modificările și completările ulterioare, cu dispozițiile Convenției și aplicarea exclusivă a dreptului intern, în sens restrictiv;

2. preluarea necritică a constatării compatibilității în discuție cu normele convenționale, conform statuărilor din deciziile Curții Constituționale prin care au fost respinse excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009.

Soluționarea acestor chestiuni incidentale în cadrul pricinilor cu care instanțele au fost învestite (contestații la executare formulate fie de instituțiile bugetare împotriva actelor de executare, fie de creditorii împotriva refuzului executorilor judecătorești de a începe sau de a continua executarea silită ori cereri de validare a popririi pentru executarea titlurilor executorii), în oricare dintre cele două variante anterior expuse s-a realizat greșit, potrivit celor ce succedă.

1. Cererile deduse judecății, de natura celor menționate, în mod indubitabil implică incidența dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, amânarea, eșalonarea plăților și suspendarea de drept a procedurii de executare silită, fiind incidente la executare, de natură a temporiza demersurile creditorilor (prin ipoteză, personal din sectorul bugetar) ce se află în posesia unui titlu executoriu având ca obiect acordarea de drepturi salariale.

Supremația legii este un principiu fundamental într-un stat de drept, iar aplicarea corectă de către instanța de judecată a normelor juridice ce constituie sediul materiei pentru pricina cu care este investită reprezintă garanții ale procesului echitabil; aceste reguli fundamentale ale unei societăți democratice sunt inserate și în Constituția României, republicată, prin dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1) și (2) și art. 21 alin. (2) și (3).

Totodată, așa cum s-a arătat, dispozițiile Convenției europene a drepturilor omului constituie parte a dreptului intern, astfel cum prevede art. 11 alin. (2) din Constituția României, republicată, iar preeminența acestora este reglementată prin prevederile art. 20 alin. (2) din Legea fundamentală, în cazul în care există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care România este parte și legile interne, având prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.

Or, procedura de executare a unei hotărâri judecătorești reprezintă parte a procesului civil, astfel că instanțele erau ținute a observa că și în privința acesteia sunt antrenate toate garanțiile prevăzute la art. 6 paragraful 1 din Convenția europeană a drepturilor omului.

Instanța de la Strasbourg, analizând plângeri prin care se reclamă încălcarea dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenție, precum în Cauza *Ruianu împotriva României* din 17 iunie 2003, paragraful 65, reține după cum urmează:

„Curtea reamintește că dreptul la justiție garantat de art. 6 protejează în egală măsură și punerea în executare a hotărârilor judecătorești definitive și obligatorii, care, într-un stat care respectă preeminența dreptului, nu pot rămâne fără efect în defavoarea uneia dintre părți. Prin urmare, executarea unei hotărâri judecătorești nu poate fi împiedicată, anulată sau amânată pe o perioadă lungă de timp (a se vedea hotărârile *Burdov împotriva Rusiei*, Cererea nr. 59498/00, alin. 34, din 7 mai 2002, nepublicată; *Immobiliare Saffi împotriva Italiei*

sus-menționat, alin. 63 și 66 și *Hornsby împotriva Greciei* din 19 martie 1997, *Culegere de hotărâri și decizii* 1997-II, p.510—511, alin. 40)”.

Pe de altă parte, în paragraful 41 din Cauza *Strungaru împotriva României* din 25 septembrie 2005, Curtea arată că:

„Neconformarea autorităților cu o hotărâre definitivă într-un termen rezonabil poate duce la o încălcare a art. 6 paragraful 1 din Convenție, mai ales atunci când obligația de executare a hotărârii în cauză aparține unei autorități administrative (vezi, *mutatis mutandis*, *Metaxas împotriva Greciei*, nr. 8.415/02, paragraful 26, 27 mai 2004, *Burdov împotriva Rusiei* nr. 59.498/00, paragrafele 36—38, CEDO 2002 — III, *Timofeyev împotriva Rusiei*, nr. 58.263/00, paragrafele 41—42, 23 octombrie 2003, *Prodan împotriva Moldovei*, nr. 49.806/99, paragrafele 54—55, 18 mai 2004, *Luntre și alții împotriva Moldovei*, nr. 2.916/02, paragrafele 40—41, 15 iunie 2004, *Romashov împotriva Ucrainei*, nr. 67.534/01, paragraful 27, 27 iulie 2004, *Voitenko împotriva Ucrainei*, nr. 18.966/02, paragraful 35, 29 iunie 2004 și *Dubenko împotriva Ucrainei*, nr. 74.221/01, paragraful 36, 11 ianuarie 2005)”.

În consecință, era necesar ca instanțele naționale, în soluționarea cauzelor cu care au fost investite, să evalueze și compatibilitatea dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 (modificată și completată) cu normele Convenției europene a drepturilor omului, respectiv art. 6 paragraf 1, date fiind dispozițiile art. 11 alin. (2) și art. 20 alin. (2) din Constituția a României, republicată, întrucât prin normele interne în discuție se amână, se eșalonează și se suspendă executarea unor titluri executorii, cele trei efecte fiind cumulative.

Or, analiza caracterului nerezonabil al duratei procedurii de executare face obiectul unei ample jurisprudențe a Curții Europene a Drepturilor Omului în aplicarea dispozițiilor art. 6 din Convenție, analiză realizată uneori din perspectiva mai generală a „dreptului de acces la justiție” (Cauza *Ruianu împotriva României*, paragraful 54), iar nu doar aceea a termenului nerezonabil, după cum, în alte situații, se analizează și respectarea art. 1 Protocolul 1, dacă se rețin alte aspecte decât cele ce au condus la constatarea unei încălcări pe temeiul art. 6 (de exemplu, cauzele *Rădulescu*, *Glod*, *Abăluță*, *Dragne*, *Georgi*, *Ana și Ioan Radu*, *Constantin Popescu*, *Samoilă împotriva României* etc.).

2. A doua sursă a practicii divergente este aceea a preluării necritice a constatării compatibilității dispozițiilor în discuție cu normele convenționale și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, conform statuărilor din deciziile Curții Constituționale prin care excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 au fost respinse.

Așa cum s-a arătat în cele anterior expuse, faptul că instanța de contencios constituțional a participat la asigurarea eficienței mecanismului convențional nu înseamnă că instanțele sunt degrevate de evaluarea efectelor concrete ale unei norme juridice (confirmate ca fiind constituționale) asupra părților din cauzele pe care le soluționează.

În cazul de față, Curtea Constituțională a constatat deja compatibilitatea dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 atât cu exigențele art. 6 paragraful 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, cât și cu art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

După cum s-a arătat, prin Decizia Curții Constituționale nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, s-a examinat și obiecția de neconstituționalitate a legii prin care a fost aprobată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009.

S-au analizat astfel și modificările aduse acestei ordonanțe, prin legea de aprobare prelungindu-se până în anul 2016

termenele tranșelor pentru achitarea acestor creanțe, după cum s-a și diminuat semnificativ procentul acestor tranșe.

Este relevant faptul că, în contextul examinării criticilor de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art. 6 paragraful 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, în decizia menționată Curtea Constituțională însăși a reținut că „termenul rezonabil, date fiind determinările impuse de art. 135 alin. (1) lit. b) din Constituție, este un concept esențialmente variabil și aprecierea sa se face în funcție de circumstanțele cauzei și ținând seama de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantilor și de cel al autorităților competente, precum și de miza litigiului pentru părțile în cauză”; s-a făcut trimitere la: Hotărârea din 27 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Frydlander împotriva Franței*, paragraful 43; Hotărârea din 15 februarie 2007, pronunțată în Cauza *Raylyan împotriva Rusiei*, paragraful 31; Hotărârea din 15 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Kozodoyev și alții împotriva Rusiei*, paragraful 10; Hotărârea din 22 noiembrie 2011, pronunțată în Cauza *Güldane Acar și alții împotriva Turciei*, paragraful 22, și Hotărârea din 24 noiembrie 2011, pronunțată în Cauza *Chernysh împotriva Ucrainei*, paragraful 21.

Referitor la același concept, instanța constituțională a reținut în continuare că termenul rezonabil „trebuie privit atât din perspectiva cetățeanului, creditor, cât și din cea a statului, debitor”, concluzionându-se că trebuie să existe un just echilibru între interesele ambelor părți.

Și în ceea ce privește compatibilitatea dintre Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 și art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Constituțională a recunoscut că, așa după cum Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în mod constant, despăgubirea recunoscută printr-o decizie definitivă și executorie constituie un „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 și a statuat că „reglementarea criticată nu consacră o privire de proprietate, ci mai degrabă o ingerință în privința dreptului persoanelor fizice la respectarea bunurilor lor”.

Or, pentru ca restrângerea menționată să poată fi justificată, trebuie întrunite cumulativ cerințele expres prevăzute de art. 53 alin. (1) și (2) din Constituția României, republicată, dar și principiile (în accepțiunea de reguli de drept) ce se desprind din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Așadar, controlul obiectiv, *in abstracto*, realizat de Curtea Constituțională în ceea ce privește convenționalitatea normelor în discuție nu exclude posibilitatea instanțelor judecătorești de drept comun de a efectua o analiză nemijlocită, directă, de compatibilitate a respectivelor dispoziții cu cele ale Convenției, în raport cu situația particulară fiecărei spețe, ca obiect al încălcării reclamate în fiecare litigiu, tocmai pentru a se verifica *in concreto* păstrarea justului echilibru între interesele statului și cele ale reclamantilor.

În acest sens, este util a se observa că, dacă se are în vedere că un titlu executoriu este posibil să fi fost obținut cu 3 ani înainte de anul 2009 (pentru a nu fi prescrisă executarea, conform art. 6 din Decretul nr. 167/1958, act normativ în vigoare la data constituirii titlurilor), s-ar putea ajunge și la situația în care executarea integrală a unei creanțe stabilite printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă ar avea loc în decursul a 10 ani (2006—2016), marjă obiectivă în care s-ar înscrie multitudinea situațiilor de fapt ale fiecărei spețe (marjă subiectivă).

Nu este lipsit de interes a se observa că prin Recomandarea (2003) 16, Comitetul Miniștrilor statelor membre din cadrul Consiliului Europei a stabilit o serie de principii directoare în vederea punerii în executare a deciziilor administrative și jurisdicționale în domeniul dreptului administrativ. În partea referitoare la executarea de către autorități a obligațiilor la care

au fost condamnate ca urmare a acestor decizii, Comitetul Miniştrilor invită statele membre să asigure la nivel naţional un sistem în care autorităţile să fie în măsură să execute într-un termen rezonabil hotărârile pronunţate, iar în caz de neexecutare trebuie prevăzută o procedură adecvată pentru a obţine executarea deciziei, în principal prin prevederea posibilităţii popririi sau a amendării debitorului.

Totodată, prin Rezoluţia 1787 (2011), Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei a invitat România să trateze cu prioritate problema neexecutării hotărârilor judecătoreşti, apreciind această chestiune drept una dintre deficienţele naţionale majore şi sistemice, aspect dovedit de numărul mare de hotărâri de condamnare pronunţate de Curtea Europeană.

De aceea, Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie — Completul competent să judece recursul în interesul legii constată că numai pe baza evaluării nemijlocite, directe, de către instanţe, în raport cu circumstanţele fiecărei speţe, se poate stabili compatibilitatea dispoziţiilor art. 1 alin. (1) şi (2) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 71/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2010, cu dispoziţiile Convenţiei europene a drepturilor omului şi cu jurisprudenţa Curţii de la Strasbourg, însă analiza în concret a acestei compatibilităţi nu poate fi realizată pe calea recursului în interesul legii, întrucât ar exceda obiectului acestuia şi competenţelor Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, recursul în interesul legii nefiind un recurs naţional în convenţionalitate.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie privind aplicarea dispoziţiilor art. 1 alin. (1) şi (2) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 71/2009, modificată şi completată prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 18/2010 şi Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 45/2010, în procedura de executare silită a titlurilor executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.

Obligatorie, potrivit art. 330⁷ alin. 4 din Codul de procedură civilă.

Pronunţată în şedinţă publică, astăzi, 16 ianuarie 2012.

PREŞEDINTELE ÎNALTEI CURŢI DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE,

LIVIA DOINA STANCIU

Magistrat-asistent,
Niculina Vrâncuţ

ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE

CUANTUMUL TOTAL

**al sumelor provenite din finanţările private
ale partidelor politice în anul 2011, conform Legii nr. 334/2006
privind finanţarea activităţii partidelor politice şi a campaniilor
electorale — Asociaţia Comunitatea Ruşilor Lipoveni
din România**

Cuantumul total al veniturilor din cotizaţii: 18.369 lei.

CUANTUMUL TOTAL

**al sumelor provenite din finanţările private ale partidelor
politice în anul 2011, conform Legii nr. 334/2006
privind finanţarea activităţii partidelor politice şi a campaniilor
electorale — Asociaţia Partida Romilor „Pro-Europa”**

Date despre donaţii

Tipul donaţiei	Nr. de donatori	Valoarea donaţiei
Donaţii persoane fizice	114	395.509,21
Donaţii persoane juridice	0	0
Donaţii confidenţiale	0	0
TOTAL:	114	395.509,21

Lista persoanelor fizice care au făcut în anul 2011 donații a căror valoare cumulată depășește 10 salarii minime brute pe țară

Nr. crt.	Numele și prenumele	CNP	Cetățenia	Felul donației	Valoarea	Data donației
1	Grigore Vasilica	2640212155257	Română	Bani	13.200	2011
2	Ivan Gheorghe	1471013400112	Română	Bani	12.000	2011
3	Pepenel Valentin	1740805511671	Română	Bani	16.000	2011
4	Pleșcan Andreea	2861227046205	Română	Bani	8.088	2011
5	Rotariu Florentina	2640422400274	Română	Bani	19.309	2011
TOTAL:					68.597	

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

